

תת"ע 8522/06/22 - מדינת ישראל נגד לוטפיה ג'בארין

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 8522-06-22 מדינת ישראל נ' ג'בארין
תיק חיצוני: 14123551708

בפני	כבוד השופטת סיגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	לוטפיה ג'בארין

החלטה

1. בפניי בקשה לביטול כתב אישום מכח סעיפים 185 ו- 186 לחסד"פ. נטען כי הנאשמת הורשעה בגין אותו המעשה המיוחס לה וזאת בהליך אחר נשוא תת"ע 1914-10-21, ביום 14.10.2021 שם נדונה בגין עבירה של פקיעת רישיון נהיגה ונסיעה ללא ביטוח. נטען כי "המעשה הוא אותו מעשה" על אף כי בכתב האישום בתיק דנן העבירה המיוחסת לנאשמת הינה אי חגירת חגורת בטיחות לילד, בניגוד לסעיף 83 א (ב)(1) לתקנות התעבורה.

הטענה היא טענת "סיכון כפול".

2. הוסבר כי הטענה קשורה לחישוב נקודות; כאשר אדם מואשם בכתב אישום אחד במספר עבירות, אזי יירשם לחובתו הניקוד הגבוה ביותר מבין העבירות המנויות באותו האישום ואילו היות והאירוע מפולג לשני אישומים נטען כי למעשה "מפסידה" מכך הנאשמת שיירשמו לחובתה יותר נקודות ממצב אחר לו כל האירועים היו מאוחדים בכתב אישום אחד.

3. המשיבה מתנגדת לכך כי מדובר ב"סיכון כפול". כן מתנגדת היא לכך כי פיצול לכאורי של אירועי אותו היום אירע בכוונה להחמיר עם הנאשמת שכן שתי העבירות בגין נדונה זה מכבר בתת"ע 1914-10-21 הינן עבירות מסוג "הזמנה לדין" ואילו העבירה הנוכחית בהליך דנן (אי חגירת חגורת בטיחות) הינה עבירה מסוג 'ברירת משפט' בגינה הגישה המבקשת בקשה להישפט והלה נקבעה, כנהוג, למועד אקראי שאינו בשליטת המאשימה.

4. המאשימה מסכימה כי קיימת זהות בנסיבות העושה והמעשה אלא שהפילוג הנעוץ בסוג העבירה עצמה הוא זה אשר בעטיו למעשה פוצלו ההליכים וכי טעם הנעוץ בצבירת נקודות הנו שיקול תועלתני ואינו שיקול המבסס חשש לעיוות דין. המאשימה אף התייחסה מעבר לצורך בראי שיקולי הדנה מן הצדק וסברה כי אין מקרה זה עומד בקריטריונים לחסות תחת הגנה זו.

5. בהחלטתי מיום 13.12.23 ניתנה אורכה לב"כ המבקשת להשיב לטענות ב"כ המשיבה אך הוא בחר שלא לעשות כן. לפיכך החלטה זו ניתנת על בסיס החומר המונח בפניי.
6. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הטענה להידחות שכן אין מדובר ב"סיכון כפול".
7. אמנם קיים קשר הדוק לכאורה בין שני האירועים (נשוא הליך זה ונשוא הליך תת"ע 1914-10-21 (להלן: "התיק המקביל") הן בזהות העושה והן באשר למועד ביצוע העבירות: 15.06.2021 בסמוך לשעה 12:45 אום אל פאחם. **השוני** הנו **במיקום העבירה**: באישום הנוכחי מדובר במיקום סמוך ליד תיבות הדואר ואילו בתיק המקביל רשום "עין אלנבי אום אל פאחם" וכן **בסוג העבירות**: בתיק זה כאמור - אי חגירת חגורת בטיחות - עבירה מסוג 'ברירת משפט' ובתיק המקביל: פקיעת רישיון נהיגה ועבירת נהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף - עבירה מסוג 'הזמנה לדין'.
8. סעיף 86 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "חסד"פ) בכותרתו צירוף אישומים קובע כי מותר לצרף בכתב אישום אחד כמה מהאישומים אם הם מבוססים על אותן עובדות וגו'. זו - פררוגטיבה נתונה ביד מנסח כתב האישום.
9. היות ומנסח כתב האישום אינו בוחר לצרף אישומים כאמור, ושיקוליו עמו, נתונה סמכות לבית המשפט להורות על איחוד משפטים, כאמור בסעיף 90 לחסד"פ, בכל שלב שלפני הכרעת הדין וזאת למטרת איחוד דיון בכתבי אישום נפרדים התלויים ועומדים באותו בית משפט במידה והצירוף לא יגרום לעיוות דין ובכפוף להוראות סעי' 86 ו - 87 לחסד"פ.
10. איחוד משפטים לא התבקש במקרה זה אלא זיכוי מחמת טענת "כבר הורשעתי".
11. לדידי אין ממש בטענה זו. משמועתה של טענת "סיכון כפול" היא שהנאשם עמד כבר בעבר ב"סיכון" של הרשעה בשל אותו "מעשה" ולמעשה היא עומדת בסיכון מפני הרשעה בו פעם נוספת. וראה לענין זה "סדר הדין בפלילים", חלק שני חלק א' מהדורה מעודכנת 2009.
12. כאמור, אין מדובר באותן עבירות ואף לא באותו סוג עבירות. ניתן הסבר ברור מדוע האירוע כולו, באם היה אירוע אחד, פוצל מכח ייחודיות העבירות בו לשני הליכים שונים.
13. אשר על כן הטענה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה שבט תשפ"ג, 16 פברואר 2023, בהעדר הצדדים. מזכירות תעביר עותק מהחלטה זו לצדדים.

